

Medlem stiller et Forslag til Dagsorden som det, jeg har nævnt.

Saa siger det ærede Medlem, at han maatte først kende Form. Det ærede Medlem kan selv bestemme Form. Jeg har ganske kort kunnet tænke mig følgende Form: „Idet Folketinget opfordrer Regeringen til at udsætte den endelige Afgørelse af de foreslaaede Nedsættelser af de sociale Love, indtil der gennemføres en Lov, der giver Vælgerne Adgang til gennem en Folkeafstemning at udtale sig om de nævnte Love, og indtil denne Folkeafstemning har fundet Sted, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“ Det er saa kort, det ærede Medlem kan med sin skarpe Opfattelsessevne hurtigt gøre sig klart, om det er acceptabelt eller ikke. Jeg spørger: Vil det ærede Medlem stille et saadant Forslag? Jeg synes, det er rimeligt, at det er det ærede Medlem, der stiller det, da Ideen til Folkeafstemningen er hans. Her er Form, den staar til det ærede Medlems Raadighed. Jeg spørger det ærede Medlem, om han vil stille et saadant Forslag eller ikke. Det er Handling, det gælder i vore Dage, og ikke Talemaader.

Saa vil jeg gerne sige et Par Ord endnu om dette famøse Erklærings- og Løftvæsen. Jeg maa være enig med det ærede Medlem Hr. Pürschel efter den Dokumentation, han foretog for et Øjeblik siden, i, at de to Løfter, der siges at være afgivet, Løftet angaaende de toldprotektionistiske Foranstaltninger og Løftet til det konservative Folkeparti om at lægge Programmet, der indeholdt dette om ingen Toldprotektionisme, til Side, ikke kan staa paa een Gang, de kan ikke være givet af samme Mand, de kan i alt Fald ikke opretholdes ved Siden af hinanden. Jeg maa fremdeles være enig i, at det radikale Venstre forsømte en god Lejlighed til at gøre sig nyttig, da det den 8. April undlod at gribe ind i den Debat, der da fandt Sted, da den højtærede Statsminister gav disse for det konservative Folkeparti afgørende Tilsagn ikke blot om fordomsfri Undersøgelse og Overvejelse, ikke blot om at lade sig overbevise, men ogsaa om, om fornødent, at lægge Programmet til Side, Programmet om Frihandel og det hele. Da dette Løfte blev givet, savnedes det radikale Venstres Indgriben, den kom først paa et Tidspunkt, da den ikke kunde øve nogen Indflydelse.

Vi har nu i Dag haft Lejlighed til at høre Parterne. Jeg er ikke dummere end, at jeg godt ved, at det fører ikke til andet end, at de fremdeles hver for sig vil søge at klare sig, saa godt de kan, med de

Erklæringer, de i saa Henseende afgiver, men tilbage er der endnu noget, der kan gøres. Det er oplyst af det ærede Medlem Hr. Zahle, hvis Fremstilling jo ingenlunde savnede Klarhed, at ikke blot han og den højtærede Statsminister, men ogsaa andre Politikere deltog i den Forhandling, hvor Løfterne i December blev afgivet. Den højtærede nuværende Finansminister var nærværende, og det ærede Medlem Hr. Rode var det ogsaa. Naar vi endelig skal ind paa at afgive Erklæringer om dette fra Medlemmers Side, var det saa ikke interessant at høre disse højtærede Medlemmer af Tinget ogsaa erklære sig om, hvad der var deres Indtryk af Situationen den Gang? Jeg tror, det vilde være af Interesse for dem, der tilstræber at faa opklaret dette Spørgsmaal. Det er af ganske afgørende Betydning for mig og mit Parti med Hensyn til Stillingen til de Forslag, som det konservative Folkeparti har stillet. Hvis der var virkelig Alvor i den højtærede Ministers Tale af 8. April, indrømmer jeg, de Konservative har store Muligheder, men er der Alvor i Løfterne til det ærede Medlem Hr. Zahle, er der ingen som helst Muligheder, det ved det ærede Parti særdeles vel.

Altsaa, det er af afgørende Betydning for et saa vigtigt erhvervspolitisk Omraade som det, der her er Tale om, at vi faar fuld Klarhed paa dette Punkt. Det er der hidtil ikke tilvejebragt, og de, der kan bidrage til Opklaringen, bør endelig ikke holde sig tilbage.

Statsministeren (*Madsen - Mygdal*):

Det ærede Medlem Hr. Stauning citerede en Udtalelse, hvorefter jeg skulde have sagt, at vi nu stod ved Afslutningen af Arbejdet. Jeg tør ikke benægte, at jeg har brugt dette Udtryk; men jeg benytter da Lejligheden til at rette det derhen, at jeg mener selvfølgelig denne Rigsdagssamlings Arbejde. Jeg mener ikke, at Arbejdet med Hensyn til Tilvejebringelsen af en sund Økonomi og med en efter vore ændrede økonomiske Forhold afpasset Økonomi i Statens Husholdning og den kommunale Husholdning er tilendebragt ved de Forslag, her foreligger. Jeg mener, der er et stort og betydningsfuldt Arbejde endnu i saa Henseende. Jeg mener ogsaa, der er Overvejelser med Hensyn til hele vort Erhvervslivs Stilling, der bør foretages i den Tid, der kommer. Men jeg mener jo, og jeg troede dog, at der var et Flertal her i Folketinget, der var enig i, at ogsaa denne Samling bør have en Ende. Jeg vilde dog mene, at det var en ejendommelig Maade, denne langvarige Rigs-